

Sygnatura akt II Ca 583/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grzegorz Buła (sprawozdawca)
Sędziowie:	SO Zbigniew Zgud SR (del.) Marzena Kleszcz
Protokolant:	Małgorzata Łojewska

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2014 r. w Krakowie

na rozprawie

sprawy z powództwa I. K.

przeciwko A. H.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Wadowicach

z dnia 5 listopada 2013 r., sygnatura akt I C 683/13

1. zmienia zaskarżony wyrok, nadając mu brzmienie:

„I. pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy stanowiący wyrok Sądu Rejonowego w Pszczynie z dnia 17 lipca 2002 roku sygnatura akt IV P 768/01 w zakresie:

a) odsetek ustawowych liczonych od kwoty 1975,71zł wymienionej w punkcie II tego wyroku za okres od 16 marca 2003 roku do dnia 14 maja 2010 roku;

b) odsetek ustawowych liczonych od kwoty 414,30zł wymienionej w punkcie III tego wyroku za okres od 16 marca 2003 roku do dnia 14 maja 2010 roku;

c) odsetek ustawowych liczonych od kwoty 682,52zł wymienionej w punkcie III tego wyroku za okres od 16 marca 2003 roku do dnia 14 maja 2010 roku;

d) odsetek ustawowych liczonych od kwoty 547,05zł wymienionej w punkcie III tego wyroku za okres od 16 marca 2003 roku do dnia 14 maja 2010 roku;

e) odsetek ustawowych liczonych od kwoty 613,37zł wymienionej w punkcie III tego wyroku za okres od 16 marca 2003 roku do dnia 14 maja 2010 roku;

f) odsetek ustawowych liczonych od kwoty 601,68zł wymienionej w punkcie III tego wyroku za okres od 16 marca 2003 roku do dnia 14 maja 2010 roku;

g) odsetek ustawowych liczonych od kwoty 486,35zł wymienionej w punkcie IV tego wyroku za okres od 16 marca 2003 roku do dnia 14 maja 2010 roku;

h) odsetek ustawowych liczonych od kwoty 561,86zł wymienionej w punkcie IV tego wyroku za okres od 16 marca 2003 roku do dnia 14 maja 2010 roku;

II. w pozostałej części powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 148 (sto czterdzieści osiem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.”

2. oddala apelację w pozostałej części;

3. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 148 (sto czterdzieści osiem) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 17 października 2014r.

Powód I. K. dochodził pozbawienia wykonalności w całości wyroku Sadu Rejonowego w Pszczynie z dnia 17 lipca 2002 r. do sygnatury akt IV P 786/01. W ramach powyższego powództwa wniósł o nakazanie komornikowi sądowemu zaprzestania egzekucji. Na uzasadnienie powyższego żądania wskazał, że roszczenie pozwanej, stwierdzone wyżej opisanym tytułem wykonawczym było w dniu wszczęcia egzekucji przeciwko powodowi przedawnione.

Pozwana A. H. wniosła o oddalenie powództwa w całości. Swoje stanowisko uzasadniła tym, że o ile sam wyrok Sadu Rejonowego w Pszczynie uprawomocnił się ponad 10 lat przed wszczęciem egzekucji przeciwko powodowi, to bieg terminu przedawnienia został przerwany przez wniosek o wydanie tytułu wykonawczego, w związku z czym przedawnienie nie nastąpiło przed wszczęciem postępowania egzekucyjnego.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie został uznany przez Sąd Rejonowy za bezsporny i przedstawiał się następująco:

Wyrok Sądu Rejonowego w Pszczynie z dnia 17 lipca 2002 r. do sygnatury akt IV P 768/01 uprawomocnił się w dniu 15 marca 2003 r., na wniosek pozwanej został zaopatrzony w klauzulę wykonalności i wydany pozwanej w dniu 4 czerwca 2003 r., a w dniu 15 maja 2013 r. pozwana złożyła do Komornika Sądowego przy Sadzie Rejonowym w Wadowicach wniosek o wszczęcie egzekucji przeciwko powodowi na podstawie powyższego tytułu wykonawczego.

Na podstawie tak ustalonego stanu faktycznego Sąd pierwszej instancji uznał powództwo za nieuzasadnione i wyrokiem z dnia 5 listopada 2013 r. oddalił je w całości. W ocenie Sądu pierwszej instancji wystąpienie przez pozwaną z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności wyrokowi przerwało bieg przedawnienia roszczenia, tak samo jak złożenie wniosku o wszczęcie egzekucji, wobec czego przedawnienie nie miało miejsca, a zatem nie zachodzą przesłanki określone w art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c.

Apelację od opisanego wyżej wyroku wniósł powód, zaskarżając go w całości, zarzucając mu naruszenie prawa materialnego, a to art. 118 k.c., art. 119 k.c. oraz art. 125 k.c. poprzez błędne przyjęcie, że roszczenie pozwanej nie uległo przedawnieniu. W związku z tym wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa w całości.

Pozwana wniosła o oddalenie apelacji.

Sąd Okręgowy rozpoznając niniejszą sprawę uznał ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego za prawidłowe, w związku z tym przyjął je za własne. Wymagały one jednak uzupełnienia. Podnieść należy, iż w sprawie bezsporna była także treść wyroku Sądu Rejonowego w Pszczynie z dnia 17 lipca 2002 r. do sygnatury akt IV P 786/01. Obok zobowiązania do sprostowania świadectwa pracy, zasądzono na rzecz A. H. w pkt II kwotę 1 975,71 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 września 2001 r. do dnia zapłaty tytułem odprawy pieniężnej, w punkcie III kwoty: 414,30 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lutego 2001 r. do dnia zapłaty, 682,52 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 marca 2001 r. do dnia zapłaty, 547,05 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 kwietnia 2001 r. do dnia zapłaty, 613,37 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 sierpnia 2001 r. do dnia zapłaty oraz 601,68 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 września 2001 r. do dnia zapłaty tytułem zaległego wynagrodzenia, a punkcie IV także kwoty 486,35 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 stycznia 2000 r. do dnia zapłaty i 561,86 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 stycznia 2001 r. do dnia zapłaty tytułem świadczeń urlopowych.

Ponadto na podstawie dowodu w postaci wniosku o nadanie klauzuli wykonalności z dnia 4 czerwca 2003 r., zalegającego w aktach Sądu Rejonowego w Pszczynie pod sygnaturą akt IV P 786/01 (k.185 akt IV P 768/01), Sąd odwoławczy ustalił, że w dniu 4 czerwca 2003 r. pozwana wniosła do powyższego Sądu o nadanie klauzuli wykonalności wyrokowi Sądu Rejonowego w Pszczynie z dnia 17 lipca 2002 r. do sygnatury akt IV P 786/01. Dowód z dokumentu, na którym oparł się tut. Sąd czyniąc powyższe ustalenie jest w pełni wiarygodny. Nie budzi wątpliwości co do swojej autentyczności oraz treści, nie był także kwestionowany przez strony.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powoda zasługuje na uwzględnienie jedynie w części.

W myśl art. 125 § 1 k.c. roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu przedawnia się z upływem lat dziesięciu, chociażby termin przedawnienia roszczeń tego rodzaju był krótszy, a jeżeli stwierdzone w ten sposób roszczenie obejmuje świadczenia okresowe, roszczenie o świadczenia okresowe należne w przyszłości ulega przedawnieniu trzyletniemu. Natomiast zgodnie z art. 123 § 1 pkt 1 k.c. bieg przedawnienia przerywa się w szczególności przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do egzekwowania roszczeń danego rodzaju, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Przepis art. 124 § 1 i 2 k.c. stanowi, że po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo, przy czym w razie przerwania biegu przedawnienia przez czynność w postępowaniu przed sądem lub innym organem powołanym do egzekwowania roszczeń, przedawnienie nie biegnie na nowo, dopóki postępowanie to nie zostanie zakończone.

Zdaniem Sądu Okręgowego, Sąd pierwszej instancji dokonał prawidłowej wykładni art. 125 k.c. odnośnie roszczeń głównych oraz odsetek za opóźnienie liczonych do dnia uprawomocnienia się przedmiotowego wyroku. W tym miejscu stwierdzić należy, że Sąd Okręgowy w pełni podziela stanowisko zajęte przez Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 16 stycznia 2004 r. do sygnatury akt III CZP 101/2003, że złożenie wniosku o nadanie wyrokowi klauzuli wykonalności przerywa bieg przedawnienia jako czynność przed sądem przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia roszczenia. Biorąc pod uwagę, że nadanie wyrokowi klauzuli wykonalności jest czynnością konieczną do wszczęcia postępowania egzekucyjnego w świetle art. 776 k.p.c. w zw. z art. 777 § 1 pkt 1 k.p.c., a co za tym idzie nie można wszcząć tego postępowania przed zakończeniem postępowania klauzulowego, należy uznać za w pełni trafne zapatrywanie, że złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu skutkuje przerwaniem biegu przedawnienia, które rozpoczyna biec na nowo dopiero od zakończenia postępowania klauzulowego.

Nie można więc zgodzić się z zarzutami podniesionymi przez powoda. W szczególności złożenie przedmiotowego wniosku nie jest czynnością prawną mającą na celu przedłużenie terminu przedawnienia w rozumieniu art. 119 k.p.c. powoduje jednak przerwanie biegu przedawnienia zgodnie z art. 123 § 1 pkt 1 k.c. W niniejszej sprawie pozwana w dniu 4 czerwca 2003 r. wniosła o nadanie klauzuli wykonalności wyrokowi Sądu Rejonowego w Pszczynie z dnia 17 lipca 2002 r. do sygnatury akt IV P 786/01, który uprawomocnił się w dniu 15 marca 2003 r. a w dniu 15 maja 2013 r. skutecznie złożyła wniosek o wszczęcie na podstawie tego tytułu wykonawczego postępowania egzekucyjnego.

Pomiędzy uprawomocnieniem się wyroku, a złożeniem wniosku o nadanie klauzuli wykonalności minęło mniej niż trzy miesiące, natomiast od tego wniosku do dnia wniesienia o wszczęcie postępowania egzekucyjnego minęło ponad dziewięć lat, jednak mniej niż dziesięcioletni okres przedawnienia.

Zdaniem Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy błędnie ocenił okres przedawnienia roszczenia o zapłatę odsetek ustawowych od zasądzonych na rzecz pozwanej kwot za okres od uprawomocnienia się wyroku Sądu Rejonowego w Pszczynie do dnia zapłaty. Ponieważ powód podniósł, że wszystkie roszczenia stwierdzone przedmiotowym wyrokiem uległy przedawnieniu Sąd pierwszej instancji był zobowiązany uwzględnić ten zarzut także w odniesieniu do powyższych należności ubocznych.

Stosując normy zawarte art. 125 § 1 k.c. do roszczenia o zapłatę odsetek za opóźnienie, należy mieć na względzie, że dziesięcioletni termin przedawnienia odnosi się wyłącznie do stwierdzonych wyrokiem roszczeń o odsetki za opóźnienie wymagalnych w dacie uprawomocnienia się wyroku. Odsetki za opóźnienie wymagalne po dniu uprawomocnienia się wyroku podlegają trzyletniemu terminowi przedawnienia. Biorąc pod uwagę, że wyżej opisany wyrok uprawomocnił się w dniu 15 marca 2003 r., odsetki ustawowe zasądzone w tym wyroku za okres od dnia 16 marca 2003 r. przedawniają się z upływem trzech lat. Także w ich przypadku doszło do przerwania biegu przedawnienia poprzez złożenie wniosku o wydanie klauzuli wykonalności, jednak od zakończenia postępowania klauzulowego bieg przedawnienia rozpoczął się na nowo. Do dnia 15 maja 2013 r. nie miało miejsce żadne zdarzenie, które spowodowałoby przerwanie lub zawieszenie biegu przedawnienia. Tak więc wszystkie zasądzone odsetki za opóźnienie za okres od dnia 16 marca 2003 r. do dnia 14 maja 2010 r. uległy przedawnieniu. W związku z tym konieczna była zmiana zaskarżonego orzeczenia w wyżej opisanym zakresie, ponieważ wobec przedawnienia roszczeń z tego tytułu zostały spełnione przesłanki zastosowania art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c.

Natomiast nie zasługuje na uwzględnienie żądanie powoda co do zmiany zaskarżonego wyroku poprzez nakazanie komornikowi sądowemu zaprzestania egzekucji. Zgodnie z art. 840 k.p.c. przedmiotem powództwa przeciwegzekucyjnego jest żądanie pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności. Umorzenie postępowania egzekucyjnego, co należy rozumieć pod użytym przez powoda sformułowaniem „zaprzestania egzekucji”, w przypadku pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego następuje na wniosek strony po uprawomocnieniu się wyroku w tym przedmiocie, stosownie do art. 825 pkt 2 k.p.c. Co oznacza, że także w tym zakresie powództwo zostało prawidłowo oddalone.

Biorąc pod uwagę, że roszczenie powoda zostało ostatecznie częściowo uwzględnione należało zmienić rozstrzygnięcie Sądu pierwszej instancji w zakresie kosztów postępowania i przy zastosowaniu art. 100 k.p.c. stosunkowo rozłożyć koszty procesu wynoszące 295 zł, zasądzając od pozwanej na rzecz powoda kwotę 148 zł, odpowiadającą połowie kosztów poniesionych przez powoda w postępowaniu pierwszoinstancyjnym.

O kosztach postępowania przed Sądem drugiej instancji orzeczono również na podstawie art. 100 k.p.c. Apelacja powoda została uwzględniona w takim samym zakresie jak wytoczone przez niego powództwo, identyczne też były poniesione przez niego koszty postępowania odwoławczego. Zatem obciążono pozwaną takimi samymi kosztami jak przed Sądem Rejonowym czyli kwotą 148zł. Należy zwrócić, że jakkolwiek uwzględnienie apelacji oraz powództwa nie nastąpiło w zakresie należności głównej, wyznaczającej według powoda wartość przedmiotu sporu oraz wartość przedmiotu zaskarżenia, to jednak biorąc pod uwagę okres czasu za jaki pozbawiono tytuł wykonawczy wykonalności w zakresie odsetek, należy uznać, iż jego powództwo i apelacja zostały uwzględnione w istotnej części. Pozwala to na równe obciążenie stron kosztami tego procesu.